

Gode, der meget egnede sig til at formindske de epidemiske Sygdomstilfælde og derved den store Dødelighed, som disse Sygdomme ofte have til Følge. Dette førte til, at man rundt omkring i Landet opførte en Mængde Epidemihuse. Jeg kan saaledes oplyse, at der oppe i Hjørring Amt, hvor der i 1890 ikke var et eneste Sygehus til Behandling af epidemiske Sygdomme, i Øjeblikket er 7 saadanne. Og, som det er gaaet der, er det ventelig gaaet rundt om i Landet. Det er gaaet op for Befolkningen, at man ikke skal være bange for at lade sig indlægge paa disse Sygehuse, som derfor benyttes i meget stort Omfang. Det er hovedsagelig Lægerne, paa hvem det beror, om Patienterne blive anbragte i Epidemihusene, og jeg tror ikke, at der nu findes mange Patienter, som gøre Indvending imod Indlæggelsen. Denne Institution er ganske anderledes stiftet til at bekæmpe de epidemiske Sygdomme end den offentlige Behandling, fordi den fører til, at enhver Patient ved Indlæggelsen paa Sygehuset bliver affondret fra sine Omgivelser, medens Huset bliver desinficeret, og Faren for Sygdommens Udbredelse derved bliver mindre. Jeg skal oplyse, at Statens Udgifter til den offentlige Behandling i det sidste Aar udgjorde 31,500 Kr., hvilket vil sige, at den offentlige Behandling, der spillede en saa stor Rolle i de første Aar efter 1888, nu er saa godt som ved at forvinde, takket være den vederlagsfri Behandling, til hvilken Statens Udgifter i samme Aar have andraget 552,450 Kr. Ved Siden heraf skal jeg bemærke, at Statens Udgifter til Desinfektioner har andraget 98,750 Kr. Det er noget, man ikke skal forbygge sig over, thi man har nu faaet Øje for, at der Haand i Haand med den vederlagsfri Behandling ogsaa bør finde en omfattende Desinfektion Sted. I Loven af 1892 blev der indtatt en Bestemmelse, som ikke fandtes i Loven af 1888, nemlig den, at de overordentlige Sundhedskommissioner skulde kunne bemyndige enhver Læge til, naar han fandt det formaalstjenligt, at paabyde Desinfektion. Derfor paafølger der ordentligvis en Desinfektion efter ethvert nyt tilkommende Sygdomstilfælde, og det er denne Omstændighed, der gør, at Udgiften er bleven saa høj. Den Omstændighed, at der er blevet sat en bestemt Sum pr. Sygedag, en Sum, som naturligvis altid bliver beregnet som Grundlag for Statstilskuddet, og som ikke kan overstiges, indeholder jo en Garanti imod, at der vises Odselighed paa Statskassens Beføstning. I øvrigt antager jeg nok, at de store Summer, der ere gaaede med, have deres Grunde i det ret rigelige Antal epidemiske Sygdomme, der i de forløbne Aar har her-

sket i en stor Del af Landet. Navnlig er Sjælland bleven stærkt hærget af Difteri, som dog er taget en Del af i de sidste Aar. I Kjøbenhavn har i det forløbne Aar Skarlagensfeber hersket i stort Omfang og foranlediget store Udgifter. Jeg skal oplyse, at i det forløbne Aar har Udgiften for Statskassen til vederlagsfri Behandling i Kjøbenhavn været 192,450 Kr., medens den for det øvrige Land kun har været 360,000 Kr. Jeg siger: „kun“, idet jeg nemlig ser Sagen i Forhold til Indbyggertallet. Sidste Aar har Statskassens Udgift i det hele været 50,000 Kr. lavere end i de foregaaende Aar, hvilket tyder paa en Nedgang i disse Udgifter. Men i øvrigt er der vistnok god Grund til at antage, at denne Institution med vederlagsfri Behandling vedblivende vil føre til, at det Beløb af 300,000 Kr., der tidligere har været beregnet, ikke kommer til at slaa til; jeg tror, at man rolig kan regne med det dobbelte.

Fra det samme ærede Medlem fremkom der nogle Udtalelser angaaende Udstedelsen af Sedler ved Nationalbanken. Jeg samstemmer med det ærede Medlem i, at der, naar der maatte blive Spørgsmaal om en Forøgelse af Seddeludstedelsen, ikke vil være noget til Hinder for at betinge Tilladelsen dertil af, at Nationalbanken svarer Statskassen en vis Rente. Men i øvrigt vil der ikke blive Spørgsmaal om en saadan Seddeludstedelse, uden at der maatte være Trang dertil. Jeg skal oplyse, at for nogle Dage siden udgjorde Nationalbankens Metalbeholdning 56 Mill. Kr., og i Circulation af Sedler var der 81½ Million. Naar man altsaa drager de 56 Millioner, som ere funderede ved den tilstedeværende Metalbeholdning, fra, bliver der 25½ Mill. Kr. tilbage, for hvilke der skal have udestaaende Fordringer til et samlet Beløb, som er 1½ Gang saa stort; til Funderingen af disse 25½ Million havde man ikke mindre end 71 Millioner. Det vil altsaa heraf ses, at man uden Betænkelighed vil kunne forøge Udstedelsen af Sedler, for saa vidt det maatte gøres fornødent, meget betydeligt og med den fornødne Sikkerhed. Selv om man forøger Seddelmassen med 20 Millioner ud over de 30 Millioner, som kunne nøjes med denne Fundering, vil Banken selvfølgelig ved, at 20 Mill. Kr. yderligere sættes i Circulation, forøge sine udestaaende Fordringer, og der vil være mere end 1½ Gang tilstrækkelig Sikkerhed ogsaa for disse Sedler. Man kan nu imidlertid ikke paanøde Banken at udstede flere Sedler. Men skulde den føle Trang til at forøge Seddel-Emissionen, vil der, som sagt,